

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, należy zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 uznać za warunek, który powoduje znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta, ponieważ postanowienie to nie wiąże wartości świadczonej usługi z kosztami ponoszonymi przez konsumenta?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte, czy orzeczenie sądu krajowego obniżające kwotę, którą konsument może być zobowiązany zapłacić na rzecz usługodawcy, do wysokości rzeczywistych kosztów poniesionych przez usługodawcę w związku ze świadczeniem usług na rzecz konsumenta na podstawie umowy, byłoby sprzeczne z wymogami art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie i w przypadku gdy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, nie podlega ocenie pod kątem nieuczciwego charakteru zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, czy sąd krajowy, stwierdziwszy, że wysokość wynagrodzenia jest w sposób oczywisty nieproporcjonalna do wkładu wniesionego przez usługodawcę, może jednak uznać taki warunek umowny za nieuczciwy na podstawie prawa krajowego?
- 8) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie siódme, czy w przypadku umowy konsumenckiej zawartej w czasie, gdy art. 8a dyrektywy 93/13 nie wszedł jeszcze w życie, należy uwzględnić informacje przekazane przez państwo członkowskie Komisji Europejskiej na podstawie art. 8a tej dyrektywy w odniesieniu do przepisów przyjętych przez państwo członkowskie na podstawie art. 8 tej dyrektywy, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy właściwość sądów krajowych jest ograniczona przez informacje przekazane przez to państwo członkowskie na podstawie art. 8a dyrektywy 93/13, jeżeli państwo członkowskie wskazało, że jego ustawodawstwo nie wykracza poza minimalne normy ustanowione w tej dyrektywie?
- 9) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie, jakie znaczenie w świetle art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 24 tej karty dla stosowania przepisów transponujących przepisy dyrektywy 93/13 do prawa krajowego ma okoliczność, że w chwili zawarcia danej umowy o świadczenie usług obowiązującej przez 15 lat młody sportowiec był małoletni i w związku z tym umowa ta została zawarta przez jego rodziców w imieniu małoletniego, przewidując zobowiązanie tego ostatniego do zapłaty wynagrodzenia w wysokości 10 % wszystkich dochodów uzyskanych przez niego w okresie kolejnych 15 lat?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie, biorąc pod uwagę, że działalność sportowa wchodzi w zakres stosowania prawa Unii, czy umowa o świadczenie usług na okres 15 lat zawarta z małoletnim sportowcem – zawarta w jego imieniu przez jego rodziców – która zobowiązuje małoletniego do uiszczania opłaty w wysokości 10 % wszystkich dochodów przez okres kolejnych 15 lat, narusza prawa podstawowe ustanowione w art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 24 ust. 2 tej karty?

(¹) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania

(²) Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu
13 czerwca 2023 r. – EN/Udlændingenævnet**

(Sprawa C-375/23, Meislev (¹))

(2023/C 296/24)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: EN

Druga strona postępowania: Udlændingenævnet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa krajowego ustanawiające warunki uzyskania zezwolenia na pobyt stały w państwie członkowskim są objęte zakresem stosowania klauzuli standstill zawartej w art. 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia powołaną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego dnia 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 64/732/EWG⁽²⁾ z dnia 23 grudnia 1963 r.?
- 2) Jeżeli tak – czy zaostrenie warunków czasowych uzyskania zezwolenia na pobyt stały w państwie członkowskim (to znaczy zaostrenie minimalnych wymogów dotyczących długości dotychczasowego pobytu i zatrudnienia cudzoziemca w państwie członkowskim) można uznać za odpowiednie do zapewnienia udanej integracji obywateli państw trzecich?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz.U. 1964, 217, s. 3685 – wyd. spec. w jęz. pol., rozdz. 11, t. 11, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 15 czerwca 2023 r. – Guldbrev AB/Konsumentombudsmannen

(Sprawa C-379/23, Guldbrev)

(2023/C 296/25)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Guldbrev AB

Druga strona postępowania: Konsumentombudsmannen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wycena i skup złota od konsumentów stanowią produkt (produkt wiązany) w rozumieniu art. 2 lit. c), d) i i) oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy 2005/29⁽¹⁾ dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym w sytuacji takiej jak rozpatrywana przez sąd krajowy?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze – czy wycena złota w sytuacji rozpatrywanej przez sąd krajowy stanowi produkt w rozumieniu dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2005 L 149, s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma) wydane w dniu 26 kwietnia 2023 r. w sprawie T-557/20, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji/Europejski Inspektor Ochrony Danych, wniesione w dniu 5 lipca 2023 r. przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

(Sprawa C-413/23 P)

(2023/C 296/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Inspektor Ochrony Danych (przedstawiciele: D. Nardi, T. Zerdick, P. Candellier, X. Lareo, G. Devin, pełnomocnicy)